

Lubomino, dnia 18 marca 2020r..

Przewodnicząc
Rady Gminy Lubomino

Opinia prawna
w sprawie standardów utrzymania drogi wewnętrznej

Odpowiadając na zapytanie zawarte w piśmie z dnia 10 marca 2020r. dotyczące standardu utrzymywania gminnej drogi wewnętrznej ych wyjaśniam, co następuje:

Droga wewnętrzna nie jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2018r., poz. 2068 z późn.zm.), dokonującej w art. 2 podziału dróg publicznych na kategorie ze względu na funkcje w sieci drogowej.

Przepisy art. 7 ust. 1 cyt. ustawy jednoznacznie wskazują, że do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

Ustawa nie zawiera definicji drogi wewnętrznej, określając jedynie w art. 8 ust. 1, że drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg, są drogami wewnętrznymi a ich budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w razie jego braku – do właściciela tego terenu (ust. 2). Wymienione podmioty finansują też wskazane zadania (ust. 3).

Drogi wewnętrzne stanowią więc własność podmiotów władających terenem, na którym drogi takie są zlokalizowane. Mogą nimi być zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne, w tym jednostki samorządu terytorialnego, Skarb Państwa, spółdzielnie, przedsiębiorstwa, itp. u

Jeżeli droga wewnętrzna zlokalizowana jest na gruncie stanowiącym własność gminy – wchodzi do gminnego zasobu nieruchomości a zarząd taką drogą sprawowany jest przez wójta gminy. Drogi wewnętrzne powinny więc zapewniać odpowiednie warunki użytkowania zgodnie z ich przeznaczeniem, przy czym należy mieć na względzie, że - warunkach gminnych - droga wewnętrzna stanowi nieruchomość gruntową opisaną w księdze wieczystej jako działka drogowa i jest zwykle wąskim pasem – czasem utwardzonego - gruntu, który może służyć jako droga dojazdowa do działki, na której znajduje się budynek czy budowla albo też jako droga dojazdowa do pól.

W obecnym stanie prawnym nie ma żadnych powszechnie obowiązujących standardów określających zasady utrzymania dróg wewnętrznych. Nie mają do nich w szczególności zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016r., poz. 124 z późn.zm.) czy – będące również w odniesieniu do dróg publicznych - jedynie rekomendacjami, wzorce i standardy określane na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.

Wymagania techniczne i użytkowe dróg wewnętrznych nie są więc określone. Niewątpliwie jednak powinny one spełniać podstawowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa użytkowania, nośności, ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem i zanieczyszczeniem powietrza.

RADCA PRAWNY

Marzena Sulikowska-Kolakowska

Opinia prawna

w sprawie standardów utrzymania dróg wewnętrznych

Odpowiadając na zażyczenie zawarte w piśmie z dnia 10 marca 2020r. dotyczącym standardu utrzymania dróg wewnętrznych w/w gminie, co następuje:

Drogi wewnętrzne nie są drogami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2016r., poz. 124 z późn.zm.), dokonanej w art. 2 podziału dróg publicznych na kategorie ze względu na funkcję w sieci drogowej. Przepisy art. 7 ust. 1 cyt. ustawy jednoznacznie wskazują, że do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezależnie od innych kategorii stanowiących podział dróg służących miejscowym potrzebom z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

Ustawa nie zawiera definicji dróg wewnętrznych, określając jedynie w art. 8 ust. 1, że drogi, drogi towarowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów niezależnie od zakresu kategorii dróg publicznych i mieszkalizowane w pasie drogowym tych dróg, są drogami wewnętrznymi a ich budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w razie jego braku – do właściciela tego terenu (art. 2).

Wymienione podmioty nie są w stanie wskazać żadnych przepisów, na podstawie których drogi wewnętrzne stanowiąć podmiotów władających terenem, na którym drogi takie są zlokalizowane. Mogą być zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne w tym jednostki samorządu terytorialnego, Skarb Państwa, spółdzielnie mieszkaniowe itp.

Jeżeli droga wewnętrzna zlokalizowana jest na gruncie stanowiącym własność gminy – wówczas do gminnego zasobu nieruchomości a zarazem droga sąsiadująca jest przez w/w gminę. Drogi wewnętrzne powinny więc odpowiadać odpowiednim warunkom użytkowania zgodnie z ich przeznaczeniem, przy czym należy mieć na względzie, że w ramach gminnych - dróg wewnętrznych - stanowi nieruchomością gruntową odpisaną w księdze wieczystej jako droga, a nie jako droga wewnętrzna - oznacza to, że grunt, który może służyć jako droga dojazdowa do działki, na której znajduje się budynek czy budowla albo też jako droga dojazdowa do pól